

Αγωνιστική Συσπείρωση

Νέας Σμύρνης

Διαβάτη, δεν υπάρχει μονοπάτι,

το μονοπάτι το φτιάχνεις περπατώντας...

Την Τρίτη 30 Μαΐου, πραγματοποιείται η τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας και οι εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στην 86^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ.

Οι αντιπρόσωποι, εκτός από την ψήφιση των αποφάσεων, θα εκλέξουν το νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ για την επόμενη διετία.

Ποια θα είναι η «γραμμή» πλεύσης του Συνδικάτου; Ποιοι θα εκπροσωπούν τον κλάδο, μπροστά στην επέλαση των μνημονιακών πολιτικών τόσο της κυβέρνησης όσο και της αντιπολίτευσης;

Μπορεί ένα συνδικάτο υποταγμένο στους κομματικούς μηχανισμούς, την κρατική και κυβερνητική πολιτική, να δώσει τις μάχες για την εργασία και το σχολείο, τη στιγμή που βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την κυβέρνηση και τα κόμματα του μνημονιακού - ευρωενωσιακού Αρμαγεδδώνα ;

Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε. γεννημένες μέσα από την καρδιά των μεγάλων αγώνων του εκπαιδευτικού, εργατικού και λαϊκού κινήματος, αποτελούν την “ατμομηχανή” που μαζί με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που αγωνιούν και αγωνίζονται, δίνουν το μαχητικό παρόν σε όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες ενάντια στη αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση και το σχολείο της αγοράς, ενάντια στην πολιτική που διαλύει τη Δημόσια Εκπαίδευση και στους αγώνες του λαού μας ενάντια στην πολιτική που σπέρνει την ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, στερεί από κάθε δικαίωμα την εργαζόμενη πλειοψηφία. Κόντρα στις δυνάμεις εκείνες που ξορκίζουν τους λαϊκούς αγώνες, που θέλουν τους εργαζόμενους διασπασμένους και περιχαρακωμένους, που καλλιεργούν την αναμονή και την κοινοβουλευτική ανάθεση θέτοντας το εργατικό-λαϊκό κίνημα σε ρόλο θεατή, συνεχίζουμε τον αγώνα για το Δημόσιο σχολείο και τα εργασιακά μας δικαιώματα. Καλούμε όλη τη ζωντανή εκπαίδευση και τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς να στρέψουν οριστικά τις πλάτες τους απέναντι στις δυνάμεις του παλιού και του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Απευθύνουμε προσκλητήριο στήριξης και ενίσχυσης του ανεξάρτητου, αυτόνομου, ταξικού, αγωνιστικού ρεύματος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ Π.Ε.

Για ένα Συνδικάτο ισχυρό, μαχητικό και διεκδικητικό.

Χιλιάδες αναπληρωτές καλύπτουν μόνιμες και διαρκείς ανάγκες!

Να γίνουν μόνιμοι διορισμοί τώρα!

Στην αρχή μας είπαν για 8.000 διορισμούς. Μετά τους ανέβασαν στους 20.000. Τελικά προχώρησαν σε σχεδόν μηδενικούς διορισμούς για μια ακόμη χρονιά, ακολουθώντας το υπόδειγμα των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων. Η τρόικα βαράει το νταούλι και η κυβέρνηση χορεύει... (Μάλλον κάπως αλλιώς το είχαν διατυπώσει...).

Την ίδια ώρα κοιτάζτε (έχουν θράσος !!) τι γράφουν στο τριετές σχέδιο που εξήγγειλε το ΥΠΠΕΘ :

«Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσει η υποχρηματοδότηση και η εξάρτηση του εκπαιδευτικού συστήματος από την μεγάλη παρουσία αναπληρωτών. Επιβάλλεται επομένως να υπάρξουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις για αύξηση των δαπανών στην παιδεία, που θα επιτρέψει τους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών»

Ποιος κοροϊδεύει ποιον άραγε;

Στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4465/2017, στον οποίο έχει προστεθεί η περιβόητη ρύθμιση για στην πρόσληψη αναπληρωτών στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση ομολογείται κυνικά:

«(...)Η προτεινόμενη ρύθμιση καθίσταται αναγκαία ενόψει: α) Των ισχυόντων και για τα σχολικά έτη 2017–2018 και 2018-2019 περιορισμών διορισμών/προσλήψεων προσωπικού στο δημόσιο τομέα, οι οποίοι υπαγορεύονται και κατά την περίοδο αυτή από εξαιρετικά σοβαρούς και επιτακτικούς δημοσιονομικούς λόγους. (...)Η αναγκαιότητα θέσπισης της προτεινόμενης προσωρινής ρύθμισης ενισχύεται και από το γεγονός ότι οι ισχύοντες δημοσιονομικοί περιορισμοί καθιστούν αδύνατο κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα το διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, βάσει των πάγιων ισχυουσών διατάξεων.»

Με αυτές τις λίγες γραμμές το Υπουργείο έβαλε τέλος στην κακοστημένη παράσταση που παίχτηκε μήνες τώρα σε βάρος των συναδέλφων αναπληρωτών. Από τις υποσχέσεις για 20000 διορισμούς και το ΦΕΚ για δήθεν προκήρυξη διαγωνισμού – μέσω ΑΣΕΠ – για τον διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών η κυβέρνηση προχωρά στην απαγόρευση διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών για τα σχολικά έτη 2017 – 2018 και 2018 – 2019. Η κυβέρνηση έστησε έντεχνα ένα επικοινωνιακό θέατρο για να εγκλωβίσει στη λογική της προσμονής και να αφοπλίσει χιλιάδες εκπαιδευτικούς που κάθε χρόνο βρίσκονται σε καθεστώς εργασιακής ομηρίας και ανασφάλειας.

Για μια ακόμη χρονιά χιλιάδες αναπληρωτές προσλήφθηκαν για να καλύψουν μόνιμες και διαρκείς ανάγκες των σχολείων. Οι προσλήψεις αναπληρωτών τη σχ. χρονιά 2016-2017 είναι ελάχιστα αυξημένες σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά: 177 περισσότεροι. **Αυξημένος όμως ήταν ο αριθμός των αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου: 817** έναντι 256 της προηγούμενης χρονιάς. Αυξημένος αριθμός εκπαιδευτικών προσλήφθηκε στην ειδική αγωγή, όμως **οι συνάδελφοι/ες που προσλήφθηκαν για την παράλληλη στήριξη είναι λιγότεροι από τις πραγματικές ανάγκες καθώς ο κάθε εκπαιδευτικός υποστήριζε έως και 4 παιδιά.**

Όλη αυτή η κατάσταση θέτει **επιτακτικά το αίτημα των ΜΟΝΙΜΩΝ ΔΙΟΡΙΣΜΩΝ ΤΩΡΑ**. Ενάντια στους ασφυκτικούς μνημονιακούς περιορισμούς και τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές που στερούν από το δημόσιο σχολείο τους μόνιμους εκπαιδευτικούς που είναι απαραίτητοι για τη λειτουργία του και καταδικάζουν δεκάδες χιλιάδες συναδέλφους μας στην **ελαστική, ευέλικτη και ανασφαλή εργασία**. Ταυτόχρονα, οι αυξημένες ανάγκες για εκπαιδευτικό προσωπικό, αλλά και το στοιχειώδες καθήκον της εργασιακής αποκατάστασης των συναδέλφων μας, **επιβάλλει τη διεκδίκηση του αιτήματος για πρόσληψη όλων των αναπληρωτών των τελευταίων ετών και την υπεράσπιση του δικαιώματος στην εργασία όλων ανεξαιρέτως των συναδέλφων μας.**

Το ακορντεόν του Κολωνού

Ήταν σίγουρο ότι η πρώτη σχολική μέρα των προσφυγόπουλων θα είχε ζόρια. Τα εύκολα λόγια γράφονται σε άρθρα και προκηρύξεις, αλλά όταν ξεκινάς να μιλήσεις με γονείς, δασκάλους, δημάρχους, γονείς προσφυγόπουλων, τότε αντικρίζεις την πραγματική και δύσπιστη κοινωνία. Θεσ δεν θες. Γιατί χωρίς σχολεία, δήμους που συναινούν, τα παιδιά δεν παν σχολείο, δεν πα' να 'χουν το δικαίωμα. Ούτε με Έλληνες γονείς που κλειδώνουν τις πόρτες με λουκέτα.

Χρειάστηκαν έξι μήνες δουλειάς για να καταγραφούν τα παιδιά, να αποκτηθεί η άγνωστη γνώση της εκπαίδευσης διαφορετικών ομάδων, εθνοτήτων, γλωσσών, θρησκειών, ηλικιών σε ανόμοιες συνθήκες. Να οργανωθεί ένα ασφαλές, παιδαγωγικά σωστό

σχέδιο. Να βρεθούν χρήματα, οχήματα μεταφοράς, συνοδοί, δάσκαλοι, να γίνουν παντού εμβολιασμοί. Για όλα τα προσφυγόπουλα. Γιατί άλλο είναι μια δεκάδα παιδιά φιλοξενούμενα σε ανοιχτές δομές ή σε αλληλέγγυους στην Αθήνα δίπλα σε δεκάδες σχολεία κι άλλο χίλια παιδιά σε ένα camp δίπλα σε χωριά που δεν έχουν σχολικές αίθουσες. Άλλο είναι η Κόνιτσα, η Μυρσίνη, το Τσεπέλοβο, με τους ξενώνες, τις πολύ καλές συνθήκες, τους ικανούς ανθρώπους και τους φιλικούς δημάρχους, τους εθελοντές δασκάλους. Άλλο είναι το Καρά Τεπέ, ο Ελαιώνας, το Λαύριο, το Σχιστό, τα Διαβατά, τα μεγάλα camps, με τη σημαντική εκπαιδευτική δουλειά που έγινε τόσο καιρό, την ομαλή και σταθερή σχέση ανθρώπων υπηρεσιακών, αυτοδιοικητικών, εθελοντών, τη σταθερή στήριξή τους από τις τοπικές κοινωνίες. Και άλλο το χάος του Κατσικά, του Κουτσόχερου, των κέντρων με τις πολύ κακές συνθήκες και τους πολύ μεγάλους πληθυσμούς.

Ετοιμάστηκε το σχέδιο της εκπαίδευσης, επελέγησαν τα πρώτα σχολεία, παράλληλα με την ολοκλήρωση των εμβολιασμών, στήθηκε ένας περίπλοκος μηχανισμός που περιλαμβάνει τρία υπουργεία και δύο διεθνείς οργανισμούς. Με ευκολία; Όχι, το αντίθετο. Χωρίς λάθη; Ούτε. Αντίθετα, με πάρα πολλά. Εντελώς άγνωστο πεδίο, πρωτοφανές για όλους όσοι δουλεύουν σε αυτό. Όμως στην Ελλάδα για να στηθεί ένα τέτοιο θεσμικό - επιχειρησιακό σχέδιο και να εφαρμοστεί, χρειάζονται δυο - τρία χρόνια. Στην περίπτωση των προσφυγόπουλων, κατορθώθηκε μέσα σε λίγους μήνες. Φτάσαμε στο πρώτο κουδούνι. Το πρόγραμμα προχωράει πόλη - πόλη, σχολείο - σχολείο. Εμβολιασμοί, μεταφορές, συνοδοί, εκπαιδευτικοί. Στόχος να καλυφθούν όλα τα φιλοξενούμενα παιδιά.

Σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, στη Θεσσαλονίκη, την Κόνιτσα, στο Λαύριο, στον Ταύρο, στα Πετράλωνα, υποδέχθηκαν τα παιδιά με κεράσματα και εκδηλώσεις. Σε ένα όμως από τα σχολεία, σε μια γειτονιά της Αθήνας, στον Κολωνό, μια ομάδα 10-15 γονέων και ένας ειδοποιημένος κάμεραμαν είχαν ετοιμαστεί να κλειδώσουν το σχολείο. Ο σχολικός διευθυντής, δύο γενναίες εκπαιδευτικοί και οι δάσκαλοι προσπαθούσαν από το πρωί να αντικρούσουν, σε μια ατέρμονη συζήτηση, ανακρίβειες, φέματα, ανοησίες, όπως "όχι μόνο να βεβαιώσετε ότι είναι εμβολιασμένα, αλλά ότι είναι και υγιή". Να ηρεμήσουν λίγους φανατικούς που δημιουργούσαν τεχνητό κλίμα μπροστά στην κάμερα, φωνάζοντας ότι τα παιδιά «θα καταστρέψουν τις εικόνες και τα ντουβάρια».

Μύριζε Μεσαίωνα, αμορφωσιά και αγριότητα εκείνο το μεσημέρι. Τα παιδιά έμειναν στο λεωφορείο, αναμένοντας για να μην κινδυνεύσουν μέχρι να ηρεμήσει η κατάσταση.

Όσπου από το πουθενά εμφανίστηκε ένας δάσκαλος με ένα ακορντεόν, πήρε μαζί με τις συνοδούς, τα παιδιά από το λεωφορείο και άρχισε να προχωράει μαζί τους προς την πύλη του σχολείου. Δίπλα του ένα παλικάρι και ένας μεσήλικας από τους αλληλέγγυους της περιοχής, εκπαιδευτικοί και εθελοντές φοιτητές των εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τους πρόσφυγες. Τη στιγμή που το χαρούμενο αυτό τσούρμο έμπαινε στο σχολείο υπό τους ήχους αιγαιοπελαγίτικου συρτού, οι άλλοι κατάλαβαν ότι είχαν χάσει! Όχι όλοι. Ένας τους ξεπετάχτηκε από την ομάδα, όρμησε και χτύπησε τον δάσκαλο μουσικό από πίσω, στο κεφάλι. Η στιγμιαία σκηνή που ο ακορντεονίστας χτυπιέται στην είσοδο του σχολείου αποτυπώθηκε στα βίντεο των social media της ίδιας μέρας. Ο δάσκαλος δεν έκανε πίσω. Συνέχισε. Τα παιδιά μπήκαν και ξεκίνησαν τα μαθήματα, όπως και σε όλα τα άλλα σχολεία.

Όλη η σύγκρουση των ιδεών του Διαφωτισμού, του ουμανισμού, της ανεκτικότητας, με τις σκοτεινές ιδέες του μίσους και της βίας συμπυκνώθηκε σε ένα περιστατικό εξόχως συμβολικό. Ο φανατισμένος τραμπούκος εναντίον μικρών μαθητών και του δασκάλου τους που παίζει μουσική. Η ιστορία του ρατσιστικού μίσους σε λίγα δευτερόλεπτα.

Για τα προσφυγόπουλα στο Πέραμα

Αυτό το κείμενο όπως και όλα τα άλλα, αναρτήθηκε στην ανοικτή, δημόσια και ελεύθερη σελίδα μου σε αυτόν εδώ το χώρο, με πολύ θάρρος και παρρησία. Την τελευταία φορά που έγραψα για την εκπαίδευση των παιδιών των προσφύγων δέχθηκα “προειδοποιήσεις”. Είμαι επικηρυγμένη βλέπετε στις σελίδες της Χρυσής Αυγής Αλλά δυστυχώς δεν φοβάμαι. Δυστυχώς. Για αυτό θα συνεχίσω να μιλάω. Ξέρω. Δεν επιτρέπεται αυτήν την εποχή. Ιδιαίτερα σε γυναίκες. Όμως θα το κάνω. Δεν μπορώ να μην το κάνω. Γιατί θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου και η ψυχή μου θα με ρωτήσει: “Μίλησες; Υπερασπίστηκες τον αδύναμο;”

Σήμερα ήμουν μάρτυρας σε μια από τις πιο θλιβερές εικόνες της ζωή μου. Προπηλακισμοί. Χαστούκια. Μπουτιές. Βρισιές. Ουρλιαχτά. Υστερίες. Τεντωμένα πρόσωπα. Υψωμένες γροθιές.

Μέσα και έξω από τον ιερό χώρο ενός σχολείου.

Γιατί;

Για να μην έρθουν στην απογευματινή βάρδια ενός δημόσιου ελληνικού σχολείου κάπου 20-25 παιδιά του πολέμου. Παιδιά που έχουν επιβιώσει από οβίδες, από μισαλλοδοξία, από φανατισμό, από πείνα, από δίψα, από το κρύο, από τη θάλασσα. Παιδιά τραυματισμένα στη ψυχή και στο σώμα.

Παιδιά . Παιδιά. Παιδιά γαμώτο. Παιδιά.

Δεν θα πω πολλά όμως για τον Υπόδικο. Παρά μόνο πως ούτε επιθετικότητα ήταν αυτό που έκανε. Ούτε καν βία. Ήταν ένα χορευτικό. Μια περφόρμανς. Ένα σκετς. Αγανακτισμένος έσπρωχνε την πόρτα του σχολείου για να μπει τελικά μέσα, να κάνει μια στροφή σα να χόρευε ζεϊμπέκικο και στη συνέχεια να αποχωρήσει. Το ξύλο στις δασκάλες και στους δασκάλους το έριξαν οι συνοδοί του.

Όλα αυτά που σας περιγράφω έγιναν μπροστά στα μάτια κάποιων παιδιών που δεν είχαν προλάβει να αποχωρήσουν από το σχολείο. **Έκλαιγαν αυτά τα παιδιά. Είδαν τον Κύριο και την Κυρία τους, τους δασκάλους τους, να τρώνε σφαλιάρες και σπρωξίματα.**

Γιατί; Πως θα παρηγορήσουμε αυτά τα παιδιά.;

Ποιος θα τους εξηγήσει; Τι να τους εξηγήσει;

Για αυτά τα παιδιά δεν γίνεται όλο αυτό; Για να τα προστατεύσουμε.;

Γιατί έπρεπε να γίνει όλο αυτό;

Το υπόλοιπο μήνυμά μου αφορά στους γονείς του σχολείου. Και κάθε σχολείου. Ιδιαίτερα εκείνους που ήμασταν μαζί στη συζήτηση. Ξέρω πως το σχόλιό μου θα φτάσει στα χέρια τους. Θέλω να τους πω πως δεν έχω θυμό γι αυτούς. Έχω θυμό μόνο σε όσους εκμεταλλεύονται τα συναισθήματά τους.

Γιατί τα ξέρω τα συναισθήματά τους. Ήμουν κοντά τους τα τελευταία 19 χρόνια. Ήμουν κοντά τους όταν έχασαν τη δουλειά τους. Όταν μαζί με τους άλλους συναδέλφους μαζέψαμε λίγα χρήματα για να τους πληρώσουμε το κομμένο ρεύμα. Ήμουν εκεί κοντά στην μητέρα που κακοποιήθηκε από έναν βάνουσο σύζυγο και με άφησε να της κρατήσω το χέρι. Ήμουν κοντά τους στην αγωνία τους για τον μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους. Δεν θα τους κατηγορήσω. Γιατί τους κατανοώ. Ξέρω. Ειλικρινά ξέρω τις δυσκολίες, τις αγωνίες και τον πόνο της ψυχής τους. Και το λέω χωρίς ίχνος ειρωνείας. Ξέρω το βάρος του να μεγαλώνεις παιδιά σε αυτές τις δύσκολες εποχές της χολέρας. Της φτώχειας. Της ψυχικής ανέχειας. Ξέρω. Ήμουν εκεί όταν εκμυστηρεύτηκαν τις αγωνίες τους. Πήρα τα παιδιά τους αγκαλιά όταν μάτωναν τα γόνατά τους στο προαύλιο και ζητούσαν τη μαμά. Μέχρι να έρθει η μαμά, ήμουν εγώ εκεί για εκείνα. Χωρίς φόβο τα πήρα αγκαλιά όταν έβραζαν από πυρετό. Πολλές φορές κόλλησα τις ασθένειές τους. Τις γρίπες τους. Τα δερματικά τους. Τα παράσιτά τους. Ναι. Τα Ελληνάκια έχουν από όλα αυτά. Αλλά δεν σταμάτησα ούτε στιγμή να είμαι εκεί σαν δεύτερη Μητέρα για αυτά. Τα αγαπάω τα παιδιά τους. Μάλιστα τα πιο μικρά, μερικές φορές μπερδεύονται και με φώναζαν μαμά. Αλήθεια. Το κάνουν αυτό οι πολύ μικροί μαθητές.

Και θα συνεχίσω να τα αγαπάω και να διαθέτω την αγκαλιά μου και την ψυχή μου για αυτά. Γιατί έχω επιλέξει να είμαι Δασκάλα. Είναι δύσκολο να είσαι δάσκαλος. Γιατί βλέπεις να κυλάει η ιστορία μπροστά σου και πολλές φορές είναι πέρα από τις δυνάμεις σου να αλλάξεις το ελάχιστο. Όμως αυτό δεν είναι αλήθεια. Έτσι νόμιζα. Έτσι ήθελαν να με κάνουν να νομίζω. Ότι είμαι θύμα. Ότι δεν μπορώ να αλλάξω πολλά. Είναι ψέμα όμως. Μπορώ να αλλάξω τη μοίρα μου. Μπορώ να αλλάξω τη μοίρα των μαθητών μου. Μπορώ να συμβάλω λίγο. Ένα μικρό βηματάκι προς μια πιο ανθρώπινη ζωή.

Πιο ανθρώπινη ζωή.

Και γι αυτόν τον λόγο θα συνεχίζω να αγκαλιάζω τα παιδιά τους όταν έχουν πυρετό και να βρίσκομαι δίπλα στις μητέρες αυτές όταν θα θέλουν υποστήριξη. Θα το κάνω..Με όλη μου την καρδιά.

Θα το κάνω όμως και για τα παιδιά των προσφύγων .

Δεν υπάρχει ούτε μια περίπτωση να μην το κάνω και για τα παιδιά των προσφύγων.

Ξέρετε γιατί;

Για ένα μόνο λόγο. Για να αλλάξω τον κόσμο. Αυτό με ενδιαφέρει μόνο.

Δυστυχώς αυτό με ενδιαφέρει μόνο.

Γιατί ο Δαρβίνος είπε, πως τα είδη που δείχνουν Συμπόνια στα αδύναμα μέλη της αγέλης, είναι τα είδη που επιβιώνουν. Είναι τα είδη που κατακτούν το κόσμο. Τα δυνατά είδη. Αυτά τα είδη στο βασίλειο της φύσης επιβιώνουν. Όχι τα βίαια. Όχι εκείνα που αφήνουν πίσω στο πέρασμά τους και έξω από την αγέλη τον αδύναμο. Αλλά αυτά που κάνουν χώρο.

Θα ήθελα να είμαστε μαζί σε αυτό το Μεγάλο και Ιερό σκοπό. Μια αγκαλιά. Για να αλλάξουμε τον κόσμο. Για να γίνουμε λίγο πιο δυνατοί και λίγο πιο θωρακισμένοι και προετοιμασμένοι για τα επόμενα δύσκολα χρόνια που έρχονται. Σε αυτές τις φήμες πολέμου και σε αυτό το χωνευτήρι ψυχών που έχει κατακτήσει ο κόσμος θέλω ειλικρινά να είμαστε μαζί και να αγκαλιάσουμε τους αδύναμους.

Για να αλλάξουμε τον κόσμο. Θα έρθετε;

*Ελένη Καραγιάννη
Εκπαιδευτικός εικαστικής αγωγής
Συντονίστρια Εκπαίδευσης Σχιστού*

Λευκή πετσέτα;

Για την επιλογή διευθυντών και την απόφαση του ΣΤΕ

Νέο σύστημα επιλογής διευθυντών προωθεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ εγκαταλείποντας τη διαδικασία ψηφοφορίας από το Σύλλογο Διδασκόντων. Όπως είναι γνωστό, **το Συμβούλιο της Επικρατείας** δικαίωσε την προσφυγή της Πανελλήνιας Ένωσης Διευθυντών Εκπαίδευσης και 57 διευθυντών σχολείων και **έκρινε αντισυνταγματικό το σύστημα επιλογής διευθυντών** και συγκεκριμένα τη διαδικασία εκλογής τους από το Σύλλογο Διδασκόντων. Χαράς ευαγγέλια για τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το ΠΟΤΑΜΙ και όλο εκείνο το τμήμα των στελεχών εκπαίδευσης που έδωσαν λυσσαλέα μάχη για να περάσει η αξιολόγηση. Αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης, στις εκπαιδευτικές ενημερωτικές ιστοσελίδες, δεκάδες ανώνυμα κατευθυνόμενα σχόλια δημοσιεύονταν, επικροτώντας την κατάργηση της ψηφοφορίας και χλευάζοντας το δικαίωμα των εκπαιδευτικών να καθορίζουν τη διεύθυνση του σχολείου. Η ένταση και το πάθος των σχολίων αυτών είναι ενδεικτικά για να αντιληφθούμε **με ποιο πνεύμα αυταρχισμού και διοικητισμού μια ομάδα επίδοξων διευθυντών φιλοδοξεί να (ξανα)διοικήσει το σχολείο και επομένως, τι μας περιμένει.**

Οι μέχρι τώρα αντιδράσεις της κυβέρνησης καθώς και η κατεύθυνση του υπουργείου για επιστροφή στο παλιό σύστημα (Διαμαντοπούλου) με κριτήρια τα τυπικά προσόντα και την προϋπηρεσία, επαναφορά της «αμαρτωλής» συνέντευξης και **μετατροπής της ψηφοφορίας του Συλλόγου Διδασκόντων σε «ευχετήρια κάρτα» προς τους υποψηφίους**, προδίδουν το προφανές: και σε αυτό το πεδίο, η κυβέρνηση πετάει λευκή πετσέτα απέναντι στη συντηρητική επέλαση. Και την πετάει με ανακούφιση – η απόφαση του ΣΤΕ της προσφέρει μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να κάνει ακόμα ένα βήμα στο μνημονιακό κατήφορο, ακόμα πιο κοντά στο σχολείο της αξιολόγησης και του αυταρχισμού.

Πως φτάσαμε όμως ως εδώ;

Δεν είναι μακριά η εποχή που το εκπαιδευτικό κίνημα πάλεψε ενάντια στην επιβολή της αξιολόγησης του Π.Δ.152 (το οποίο βρίσκεται ακόμα σε ισχύ) έχοντας απέναντί του μεγάλο μέρος των στελεχών της εκπαίδευσης, τα οποία όχι μόνο διαφοροποιήθηκαν από τις συλλογικές διαδικασίες και αποφάσεις του κλάδου και του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά δημιούργησαν και χωριστές συνδικαλιστικές ενώσεις με το προκάλυμμα της επιστημονικότητας, σε επίπεδο σχολικών συμβούλων, Διευθυντών Σχολείων και Διευθυντών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης.

Το εκπαιδευτικό κίνημα, με σκληρές μάχες που δόθηκαν μέσα στους Συλλόγους διδασκόντων, μπλόκαρε την προώθηση της αξιολόγησης. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ που διαδέχεται την κυβέρνηση Σαμαρά, παγώνει την αξιολόγηση αλλά αφήνει άθικτο το θεσμικό της πλαίσιο.

Ένα ερμαφρόδιτο σύστημα επιλογής

Ακολουθώντας, ενώ διατηρεί το θεσμικό πλαίσιο της αξιολόγησης και αφήνει ανέγγιχτη τη δομή της εκπαιδευτικής ιεραρχίας, τις αρμοδιότητες του διευθυντή και το αυταρχικό πλαίσιο λειτουργίας του σχολείου, με το Ν.4327/2015 καθορίζει ένα σύστημα επιλογής στελεχών, αντιγραφή του προηγούμενου, **με μόνη διαφορά, την αντικατάσταση της διαβλητής συνέντευξης με την ψηφοφορία από το Σύλλογο Διδασκόντων.** Η πραγματική δυνατότητα που προσφέρεται στο Σύλλογο Διδασκόντων να απαλλαγεί από κάποια περίπτωση αυταρχικού, αντιδημοκρατικού διευθυντή, στην πράξη αποδεικνύεται πολύ περιορισμένη. Πράγματι, υπήρξαν περιπτώσεις, όπου ο Σύλλογος Διδασκόντων **αξιοποίησε αυτή τη δυνατότητα** για να ανατρέψει μια αυταρχική διεύθυνση ή μια διεύθυνση με την οποία είχε συγκρουστεί για το ζήτημα της αξιολόγησης. Ωστόσο αυτό συνέβη σε πολύ περιορισμένο βαθμό. Η δυνατότητα αυτή ήταν εξαρχής φαλκιδευμένη, αφού, **στις περιπτώσεις αυταρχικής διεύθυνσης,** με διατηρημένες όλες τις υπερεξουσίες που προβλέπει το θεσμικό πλαίσιο, η ψηφοφορία διεξαγόταν σε κλίμα αυταρχισμού και φόβου για τις συνέπειες. Επομένως, όσοι τολμητίες επιχειρούσαν την ανατροπή, διακινδύνευαν να λάβουν μετά την ψηφοφορία τα επίχειρα των επιλογών τους. Δεν έλειψαν μάλιστα και περιστατικά διευθυντών που έθεσαν ευθέως και δημοσίως θέμα για όσους συναδέλφους επέλεξαν να ψηφίσουν λευκό στην επίμαχη ψηφοφορία θεωρώντας ότι οι λευκές ψήφοι τους εκθέτουν. Όπως δεν έλειψαν και περιπτώσεις όπου αυτοί ακριβώς οι αυταρχικοί διευθυντές επιβραβεύτηκαν ποικιλοτρόπως από τους κυβερνητικούς μηχανισμούς. **Με δυο λόγια, επρόκειτο για ένα ερμαφρόδιτο σύστημα, υπονομευμένο από τις ίδιες του τις αντιφάσεις.**

Και μια παράπλευρη ερμαφρόδιτη τακτική

Στα πλαίσια της μνημονιακής υποταγής και της εφαρμογής των μνημονιακών δεσμεύσεων στην εκπαίδευση, έχουν ένα ενδιαφέρον τα σημεία όπου, υποτίθεται, αυτά τα δύο χρόνια, η κυβέρνηση επιχειρεί να διαφοροποιηθεί από τη συντηρητική πολιτική. **Η ίδια ερμαφρόδιτη τακτική ακολουθείται σε όλα αυτά τα εκπαιδευτικά ζητήματα αφού επιλέγει:**

- Να αλλάξει το σύστημα επιλογής διευθυντών αλλά να αφήσει άθικτη την εκπαιδευτική ιεραρχία και το ρόλο των στελεχών
- Να παγώσει τη διαδικασία αξιολόγησης – κάτω από την πίεση του κινήματος – αλλά να διατηρήσει άθικτο το θεσμικό πλαίσιο της
- Να ξαναγράψει τα βιβλία Θρησκευτικών χωρίς να συγκρουστεί με συντηρητικούς εκκλησιαστικούς κύκλους
- Να μετονομάσει τα περισσότερα πρότυπα σχολεία σε πειραματικά αφήνοντας άθικτο όλο το πλαίσιο λειτουργίας τους που αποτελεί πιλοτική εφαρμογή του νεοφιλελεύθερου εκπαιδευτικού σχεδίου: αυτονομία-αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση-λογοδοσία-διευθυντικό μάνατζμεντ-δικαίωμα επιλογής σχολείου-αριστεία
- Να διαμορφώσει νέα αναλυτικά προγράμματα ιστορίας διατηρώντας τις ισορροπίες απέναντι στην επελαύνουσα εθνικιστική ιδεολογία.

Η απόφαση του ΣΤΕ

Το Συμβούλιο της Επικρατείας λειτουργεί και σε αυτή την περίπτωση ως **μηχανισμός του βαθέος κράτους** που εξασφαλίζει την ομαλή λειτουργία του καθεστώτος, τη διασφάλιση της κρατικής ιεραρχίας και του διοικητικού ελέγχου του εκπαιδευτικού συστήματος από τα πάνω, αφαιρώντας κάθε τέτοια αρμοδιότητα από τη βάση των εκπαιδευτικών. Και για να το πράξει αυτό δεν διστάζει να συνταχθεί απροκάλυπτα με τις συντηρητικές εκπαιδευτικές πολιτικές, να απαξιώσει πλήρως το θεσμό του Συλλόγου διδασκόντων και να αυτογελοιοποιηθεί υποστηρίζοντας την «αμεροληψία» των συμβουλίων επιλογής». **Το ΣτΕ, ισχυρίζεται στην απόφασή του ότι ο Σύλλογος διδασκόντων του σχολείου δεν αποτελεί «κατάλληλο όργανο που συγκροτείται και λειτουργεί με εχέγγυα αξιοκρατίας, αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, όπως είναι τα καθιερωμένα συμβούλια της Διοικήσεως».** Το ίδιο δεν ισχύει για την εκλογή πρυτάνεων στα ΑΕΙ από τους συναδέλφους τους πανεπιστημιακούς; Εκεί, το αντίστοιχο εκλεκτορικό σώμα συγκροτείται με εχέγγυα αξιοκρατίας, αμεροληψίας και αντικειμενικότητας αλλά στο σχολείο όχι; **Όσο για τα συμβούλια επιλογής και οι πέτρες γνωρίζουν πόσο «αξιοκρατικά», «αμερόληπτα», και «αντικειμενικά» είναι!**

Και τώρα;

Η **σιωπή** της ζωντανής εκπαίδευσης αλλά και των συλλογικών της φορέων και επιπλέον, **οι πανηγυρισμοί** διαφόρων για το ζήτημα της κήρυξης ως αντισυνταγματικού του νόμου 4327/2015 μάλλον **ευνοούν αυτή τη στιγμή την κυβέρνηση** και το Υπουργείο Παιδείας ενόψει της ακόμα περισσότερο συντηρητικής στροφής που ακολουθεί ταυτιζόμενη απόλυτα με τις πολιτικές των προκάτοχών της κυβερνήσεων στο θέμα της επιλογής των στελεχών και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. **Οι όποιοι κυβερνητικοί ελιγμοί είναι για τους αφελείς: Ποια λευκή πετσέτα; και αυτό το ματς είναι σικέ!**

Εμείς όμως επιλέγουμε να μην σιωπήσουμε!

Αν αφεντικό του σχολείου είναι ο/η διευθυντής/ντρια, τότε, επιλέγεται από την εκπαιδευτική ιεραρχία και το κομματικό σύστημα. **Αν το αφεντικό του σχολείου είναι ο Σύλλογος Διδασκόντων, τότε ο συντονιστής/διευθυντής, άντρας ή γυναίκα, εκλέγεται από το Σύλλογο διδασκόντων.** Αυτό το μοντέλο δημοκρατικής/συλλογικής διοίκησης, δεν αντιστοιχεί στο μνημονιακό σχολείο της αξιολόγησης και της αγοράς αλλά στο ελεύθερο δημοκρατικό δημόσιο δωρεάν σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας.

Διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε για:

- Δημοκρατική/συλλογική διοίκηση της σχολικής μονάδας. Σύλλογο Διδασκόντων ανώτερο διοικητικό και παιδαγωγικό όργανο του σχολείου, με πλήρη ευθύνη για την εσωτερική διαδικασία προγραμματισμού και σχεδιασμού του εκπαιδευτικού έργου. Με συχνές, τακτικές συνεδριάσεις όπου συλλογικά συζητούνται και αντιμετωπίζονται όλα τα παιδαγωγικά ζητήματα.
- Διευθυντή συντονιστή/εκπρόσωπο του Συλλόγου Διδασκόντων, αιρετό και ανακλητό από τον Σ.Δ., με διδακτικά καθήκοντα, όριο θητείας και χωρίς ιδιαίτερες μισθολογικές απολαβές. Γραμματειακή υποστήριξη σε κάθε σχολικό συγκρότημα.
- Πολυπρόσωπες δομές Συμβουλευτικής Στήριξης των εκπαιδευτικών, με πολυδιάστατο επιστημονικό προσωπικό.
- Απόλυτα Δημόσια οικονομική στήριξη και χρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, με όργανα οικονομικών αποφάσεων τον Σύλλογο Διδασκόντων και το Σχολικό Συμβούλιο. Απευθείας χρηματοδότηση από το κράτος, χωρίς διαμεσολαβήσεις. Ανάλυση από το κράτος και τους Δήμους όλων των επισκευαστικών κονδυλίων και των δαπανών ΔΕΚΟ.
- Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο, ενάντια στην αξιολόγηση/αυτοαξιολόγηση.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

www.nipiagogoi.gr

10/5/2017

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΧΡΟΝΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΡΙΤΟΚΟΣΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ!

Απίστευτες καταστάσεις συνέβησαν στο Υπουργείο Παιδείας κατά τη συνάντηση με τη ΔΟΕ σήμερα. Μεταξύ άλλων ο Υπουργός είπε ότι σκέφτεται διάφορα για το δίχρονο Νηπιαγωγείο γιατί του είπε μία φίλη του μετά τις εξαγγελίες του για δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση: **«Θα αφήσεις τα παιδιά στις Νηπιαγωγούς με τα τακούνια που δε ζεσταίνουν φαγητά;!»**. Αυτή είναι η πολιτική άποψη της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας που εκφράστηκε σε επίσημη συνάντηση με την Ομοσπονδία μας; Η «αριστερή» κυβέρνηση φαίνεται πως δεν έχει απαλλαγεί από τα σεξιστικά στερεότυπα σχετικά με τις/τους Νηπιαγωγούς και πως περιορίζει τον εκπαιδευτικό τους ρόλο στο ζέσταμα των φαγητών, για το οποίο το ίδιο το Υπουργείο απέστειλε εγκύκλιο όπου επισημαίνεται ότι οι Νηπιαγωγοί δεν είναι υπεύθυνοι για το ζέσταμα των φαγητών; Ποιο στόχο εξυπηρετεί η αναπαραγωγή τέτοιων στερεοτύπων; Πώς ακριβώς οραματίζονται το ρόλο της νηπιαγωγού;

Ο Υπουργός και όσοι τον «ενημερώνουν» για το εκπαιδευτικό έργο του Νηπιαγωγείου έχουν βαρύτατη ευθύνη για τις απαξιωτικές, άκρως προσβλητικές και ρατσιστικές αντιλήψεις σε βάρος των Νηπιαγωγών. Οι Νηπιαγωγοί (ΠΕ60) είναι απόφοιτοι Πανεπιστημιακών Παιδαγωγικών Τμημάτων Προσχολικής Εκπαίδευσης τα οποία παρέχουν σπουδές πολύ υψηλού επιπέδου – διακεκριμένες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προσανατολισμένες στην εκπαίδευση παιδιών προσχολικής ηλικίας.

Γνωρίζει βέβαια, ο Υπουργός ότι 138.205 οικογένειες νηπίων α΄ και β΄ ηλικίας (προνηπίων) εμπιστεύονται τα παιδιά τους σε 13.450 Νηπιαγωγούς (ΠΕ60) για το σχολικό έτος 2016-17.

Από αυτά τα παιδιά τα **48.450 είναι νήπια β΄ ηλικίας (προνήπια)** και είναι τιμή μας που η ελληνική κοινωνία στέλνει τη συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών της στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο και δεν περιμένει από κανέναν Υπουργό και καμία κυβέρνηση να κάνει ψεύτικα πλάνα δεκαετίας..!

Στους παιδικούς σταθμούς το 2016-17 εγγράφηκαν με voucher (επιταγή εισόδου –θέση τοποθέτησης) **18.424 νήπια β΄ ηλικίας(προνήπια) ενώ 7.724 παιδιά δεν πήραν voucher.**

Ας δει όλη η Ελλάδα τα ποσοστά για να καταλάβει το βρώμικο παιχνίδι που γίνεται σε βάρος των προνηπίων αλλά και των Νηπιαγωγών που υποστηρίζουν τη Δημόσια και Δωρεάν Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση.

Οι Νηπιαγωγοί θέλουν όλα τα παιδιά (4-6ετών) στο Δημόσιο Δωρεάν Νηπιαγωγείο με εκπαιδευτικό πρόγραμμα, χωρίς αποκλεισμούς και προϋποθέσεις, ενώ οι Δήμοι και τα ιδιωτικά συμφέροντα βλέπουν τα παιδιά (4-5 ετών) κατά κύριο λόγο σαν εμπόρευμα, σαν «πελάτη», σαν πακέτα ΕΣΠΑ.

Γνωρίζετε κε Υπουργέ το βρώμικο παιχνίδι που γίνεται σε βάρος των νηπίων β' ηλικίας (προνηπίων); Ακόμη και η χρησιμοποίηση του όρου προνήπιο γίνεται για την άγρα γονιών-πελατών (μικρό προνήπιο, μετά μεσαίο προνήπιο, προπρονήπιο (ναι υπάρχει κι αυτό!), μετά μεγάλο προνήπιο και τέλος προνήπιο!)

Δεν γνωρίζετε για ποιο λόγο γίνονται όλα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω;

Ή μήπως το Υπουργείο Παιδείας γνωρίζει, σιωπά και συναινεί και μ' αυτόν τον τρόπο εκχωρεί τον ένα χρόνο φοίτησης του Νηπιαγωγείου στους Δήμους και στους ιδιώτες;

Ο Υπουργός έδωσε και "σαφέστατο" χρονοδιάγραμμα πλάνου νομοθέτησης: «δε θα νομοθετήσουμε, ούτε φέτος, ούτε του χρόνου για δίχρονη Υποχρεωτική δημόσια Προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Θα το κάνουμε στο τέλος του τριετούς πλάνου που έχουμε για την Παιδεία». Σε τρία χρόνια θα νομοθετήσει ποιος; Μήπως η επόμενη κυβέρνηση; Ο κ. Μητσοτάκης που δήλωσε ότι μας θέλει στους δήμους; Μήπως αυτοί που έχουν εξαγγείλει ενιαία Προσχολική Αγωγή 0-6 χρόνων;

Μήπως αυτοί στην ΚΕΔΕ που ζήτησαν από τη φετινή χρονιά να μεταφερθούν τα Νηπιαγωγεία στους Δήμους και δήθεν απαντήσατε κατηγορηματικά, όχι, το Δεκέμβριο του 2016, αλλά τον Ιούνιο του 2017 αλλάξατε γνώμη και τους το εκχωρείτε ;

Μήπως θα το κάνει η ΠΟΕ-ΟΤΑ, η ΚΕΔΕ και οι σχολάρχες που κάνουν τα πάντα για να πάρουν πίστωση χρόνου τουλάχιστον 3τίας έτσι ώστε να μεσολαβήσουν και οι εκλογές...);

Για ποιο λόγο λοιπόν δεν νομοθετείται τώρα η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση;

Η νομοθεσία είναι σαφέστατη. Υπάρχει η δυνατότητα σταδιακής εφαρμογής της κατά περιοχές μόνο με ΚΥΑ και αυτό μπορεί να γίνει άμεσα, αφού όπως ανέφερε ο Υπουργός στις 3/5/2017 στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας μας η ένταξη των προνηπίων στις δομές του Δημόσιου Νηπιαγωγείου, έχει επιτευχθεί.

Απαιτούμε από την ΔΟΕ να καταγγείλει άμεσα τον Υπουργό Παιδείας για τις απαξιοτικές, άκρως προσβλητικές και ρατσιστικές δηλώσεις του για τον εκπαιδευτικό κλάδο των Νηπιαγωγών.

Καλούμε τη ΔΟΕ να οργανώσει τον αγώνα για τη θεσμοθέτηση της Δημόσιας Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (απόφαση 85^{ns} ΓΣ αντιπροσώπων ΔΟΕ)

Αγωνιστική Συσπείρωση

Νέας Σμύρνης

Υποψήφιοι αντιπρόσωποι

Αγιοπετρίτη Μαριέττα (νηπιαγωγός, 1^ο Νηπ. Νέας Σμύρνης)

Βλάχου Βούλα (νηπιαγωγός, 5^ο Νηπ. Νέας Σμύρνης)

Ηλιάδου Όλγα (δασκάλα, 4^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Καραμπά Σοφία (δασκάλα, 2^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Κυριακίδου Βάσω (δασκάλα τμήματος ένταξης, 3^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Μελαμπιανάκη Ζέττα (δασκάλα, 7^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Πενταγιώτη Αλεξάνδρα (δασκάλα, 7^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Ποταμιάνου Νάσια (δασκάλα Γαλλικών, 4^ο, 5^ο, 6^ο, 13^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Σαγιάνου Άννα (νηπιαγωγός, 1^ο Νηπ. Νέας Σμύρνης)

**ΜΗ ΣΚΥΒΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ
Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ
ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΨΗΦΙΣΤΕ**

Αγωνιστική Συσπείρωση

ΟΟΛΑΔΕΣ

ΚΟΥΦΑΓΕΣ

ΕΡΧΟΝΤΑΙ

ΔΑΣΚΑΛΕΣ